

Jule - brev

fra

Jotunheimen

til

Edvard Grieg.

1887.

(med et billede)

Men saa ringer vi julem ind
de klokken fra taarnet paa Uranaastind.
Bli her moro, da venter vi liv;
sner, vi mangler ei tidsfordriv.
Mer nu julem paa vores maaner;
ahoi, hvor det blaaser! aanei, hoor det sneer!
Hov vel, vi sover i julem? - Keimen,
spiller, saa det knaker, heroppe i "heimen".
vi er gratten og soemig og suer,
vi spiller sonater i Pörra-dür.
Men naar vi er rigtig i fyr og flamme,
vi opfører hundrede "brude damer".
Orkestret sætter i med det sterkeste forte,
det fyker, saa pusten og veiret blir borte.
Naar høiest det fyker, naar sterkest det braker,
vi bröler, saa hete heimen skaker.

Saa tar vi veldige kjøtbein i no
Det singlar i skallerne. Da er her
Ingensteds hører du slik oüver
ingen kommer fra den uten

Om sommeren, da er vi blide og s
Da vil du vel op og paa Gjeldløfte
Se Uranaastinden, hvor slank og
Lokker den ei til at prøve paa
Ja, naar sommeren kommer med kyr
kjare, vane, saa korn! og tag med dig Tran

Yme. Hyme. Skryme.
Ulgardeloke.

E. Mo

E. M.

Fra Jotunstølen.